

at der var foretaget Transaktioner ved Hestehandler, hvorved man fik betydelige Pengebeløb paa Vilkaar, og at man havde udtalt, at de, der vare interesserede i disse Hingste, der bleve solgte til disse Priser, vare selv med til at bedømme dem paa Dyrskuerne. Det mener jeg, at vi, naar en Revision af Husdyrloven kommer frem, maa forhindre, da Landbrugets Mænd have været smaa nok til ikke selv at kunne varetage deres egne velforstaaede Interesser der. Lad disse Mænd have dømt retfærdigt, det skal jeg ikke komme ind paa, det vedrører ikke Sagen, men at en Mand, der er interesseret i Salget, skal være med til at bedømme en Hingst, hvor maaske 10,000 Kr. kunne være afhængige af, hvilken Præmie Hingsten faar, kan og bør kritiseres. Jeg vilde have været glad ved, om Landbrugets Mænd havde holdt sig klare af det. Jeg har ikke, uagtet der den Gang forelaa Navne, nævnt et eneste Navn, det kunde aldrig falde mig ind. Der var derfor i mine Udtalelser ingen Grund for det ærede Medlem til at give disse Mænd Attest som gode og hæderlige Mænd. Jeg har blot fremdraget denne Sag, og jeg agter at følge den med Opmærksomhed, fordi jeg tror, at man her er inde paa et Spor, der let kan føre paa Vildspor med Hensyn til Hesteavlens Udvikling. Lad disse Mænd være saa brave, de være ville, der kan i alt Fald ligge en Fristelse af ikke ringe Omfang i et saadant Forhold, og med den største Berettigelse kan det siges, at det skulle Landbrugets bedste Mænd holde sig fri for, for deres egen Skyld og for Hesteavlens Skyld i det hele. Det ærede Medlem har derfor, synes jeg, med liden Grund fremdraget mine Udtalelser for at komme til at give disse Mænd, — jeg ved for Resten slet ikke, hvem det er, han sigter til, — en Hæderlighedsattest. Jeg har ikke angrebet deres Hæderlighed. Jeg har blot nævnt de Ting og de Vidneførsler, der have været. Men jeg har ikke nævnt nogen som helst Mand ved Navn. Jeg finder det nemlig ganske upassende at angribe dem personlig. Nu er Undersøgelsen jo ogsaa sat i Gang, og alt det falder ind under Rettergangen. Jeg vil blot haabe, at Landbrugets egne Mænd ville drage en Belæring deraf.

Til det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) har jeg en Bemærkning at gøre. Han var en Modstander af de smaa Landboforeninger, eller han saa dog ikke særligt velvilligt paa dem, og han brugte en efter jyske Forhold snurrig Vending.

Han sagde, at der skal være Steder ovre i Jylland, hvor 2—3 Sogne slaa sig sammen og danne en Landboforening. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at 2—3 Sogne i Jylland ere næsten lige saa store som hele Fyn. Det har det ærede Medlem rent overset. Man maa derfor tage noget anderledes paa det med Hensyn til Jylland. Jeg kan nævne et Eksempel, en Landboforening, som jeg selv i mange Aar har staaet i Spidsen for, der omfatter 2 Sogne, men det er dog en Forening paa en 4—500 Medlemmer, ja, jeg tror nu, der er 600. Det ærede Medlem kan altsaa se, at man ikke kan dømme ud fra sin egen Erfaring. Man kan ikke dømme alene af Sognetallet. Jeg tror, at man vilde skade den Udvikling, der her er foregaaet, forfærdeligt meget, hvis man hemmede de smaa Foreningers Virksomhed. Jeg indrømmer, at de kunne være for smaa, men jeg tror dog i det hele, at den i Lovens satte Grænse med 150 Medlemmer som Minimum er ret passende. Disse Foreninger have overordentlig stor Betydning i Jylland, man maa derfor ikke lægge dem noget som helst i Vejen for, at de kunne bestaa og formere sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Revision af Husdyrloven maa jeg sige, at dette Forslag er jo, som nævnt, ikke nogen Revision. Jeg vil gerne have, at vi her skulle kunne naa et Resultat, om hvilket vi kunne sige, at det, vi her foretage, kunne vi gøre uden Skade, men en Revision af Husdyrloven maa være ganske anderledes omfattende. Og eet maa vi have et aabent Øje for ved en Revision, nemlig at skærpe Kontrollen paa de forskellige Omraader. Lad Folk være saa gode, de være ville, men slappes Kontrollen, er der en Fristelse, idet man gerne vil have saa meget som muligt at uddele til Præmier o. s. v. Lad os give den nødvendige Støtte, hvor vi kunne se, at der er fornuftig Brug for den til at fremme den gode og sunde Udvikling paa Landbrugets Omraade. Det vilde jeg gerne have, at vi skulde naa. Men hvad jeg ikke tror, at vi kunne naa ved dette Forslag, er en almindelig Revision af Husdyrloven. Og selv om et Udvalg vilde kaste sig over en Revision og kunde faa Landbrugsministerens velvillige Støtte hertil, hvad jeg ikke tvivler paa, tror jeg slet ikke, det kan naas. Nej, lad os tage det, der kan naas, men lad os være enige om, at det ikke maa kaldes en Revision af Husdyrloven. Den maa der tages ganske anderledes fat paa,